

LES LLUITADORES NINJA DE L'IRAN

Unes 4.000 dones iranianes practiquen aquesta art marcial japonesa com a esport i per defensa personal, però moltes estarien preparades per entrar als cossos especials militars

TEXT I
Zahida

En fila, de genolls i vestides completament de negre, amb un mocador cobrint els cabells i un altre ocultant boca i nas, les vint-i-cinc dones ninjes que avui assisteixen a la classe formen un conjunt inquietant.

El mestre els ordena que es col·loquin en posició d'atac amb un gest sec els dona llum verda perquè comencin l'exhibició. Abruptament i emulant els rat penats, el grup de dones emmascarades comença a saltar pels aires, fent acrobàcies, girant endavant i enrera i practicant les unes amb les altres claus de combat que tombarien qualsevol.

Assistim a la classe magistral de Ninjutsu, una modalitat d'art marcial importada del Japó a l'Iran fa trenta anys per Akbar Faraji. Durant la dècada dels vuitanta, quan la República Islàmica va ser atacada per les tropes de Saddam Hussein i centenars de milers d'homes van anar al front, Faraji formava part dels esquadrans que ensenyaven els soldats defensa personal. I va ser aleshores, detectant les carències que els militars perses presentaven durant els entrenaments, quan va descobrir una art marcial superior, practicada al Japó des del segle V pels partisans que defensaven el país dels exèrcits enemics, amb tècniques d'espionatge i de guerrilla. Fins a dia d'avui, Faraji és l'únic mestre ninja de l'Iran, el primer país de l'Orient Mitjà en introduir aquesta modalitat esportiva de combat, que en l'actualitat practiquen 4.000 iranianes. En una societat on la dona tendeix a ser reservada,

modesta i a no fer gaire entrenou, aquest batalló de fèmies integren un exèrcit de lluitadores capaces de reduir, mutilar i fins i tot assassinar l'oponent en un instant. Les tècniques del Ninjutsu proporcionen als seus practicants unes habilitats de lluita reals i, aplicades correctament, també letals.

Però l'Akbar deixa clar durant l'entrevista que les seves alumnes s'involucren en aquest esport per adquirir coneixements de defensa personal i en cap cas apliquen les tècniques de lluita en altres àmbits, fora de les classes. "És important que una dona sàpiga defensar-se. Davant d'un assalt, les ninjes són capaces d'estabornir l'atacant. Aprenen tècniques que l'adversari no s'espera ni preveu i sense adonar-se'n el poden tombar de boca avall i retindre'l contra la seva voluntat", assenyala el mestre.

I així ho demostren durant l'exhibició en la qual utilitzen tot tipus d'armes blanques, que recorden a les escenes de combat de les pel·lícules de samurais dels anys 50: Pals, punyals, espases, sabres, cordes, anelles amb punxes, dagues, dards i ganivets. Manegen els instruments amb una agilitat i rapidesa impactant, evidenciant la facilitat amb què davant d'una situació real aquestes dones ninjes són capaces d'anular i reduir el contrari sense quasi despenjar-se. I és que la posició i expressió del cos i la contundència i sequetat dels moviments converteixen la classe en un espectacle estètic. De sobte, una de les estudiants que es troba al mig de la sala llança una corda contra la seva companya, que enlloc d'agafar-la, se li enrosca al coll i de l'estravada la tira a terra. Tot i que saben com evitar lesionar-se, la caiguda contra el matalàs és brusca i un mal gest podria desnucarla.

Fins i tot les petites ninjes de 7 anys tomben les seves companyes d'estatura i pes similar sense cap dificultat. "Practicó des de fa deu anys i em sento més segura sabent que si m'he de defensar estic preparada per fer-ho. Però el que més em motiva és la filosofia de vida que promou el Ninjutsu. T'ensenya a ser pacient, a saber gestionar els moments difícils de la vida; a mantenir la calma i a reaccionar quan cal", explica la Fariba, estudiant i també professora. L'Akbar ha format més de 70 ninjes que actualment

•
“És important que una dona sàpiga defensar-se”, diu Faraji

repeteixen les seves ensenyances en diferents territoris del país. El club on neixen les millors, les primeres ninjes, està situat a Karaj, als afores de Teheran. És en un espai discret, petit però suficient per modelar aquesta comunitat de lluitadores que assisteixen a classe tres dies a la setmana. "És la meua passió. Hi ha poques coses que m'agradin més que aquesta art marcial i la gent del meu entorn sempre m'ha recolzat", sosté una altra noia, de 24 anys, deixant entreveure que no tothom veu amb bons ulls que una dona practiqui aquest tipus

d'esport. "El meu germà em diu que el que faig és cosa d'homes, però en realitat no té ni idea del que faig", es lamenta una altra jove, que reconeix que potser a les ninja els és més difícil casar-se, perquè "d'un home esperes que sigui més fort que tu. I això amb nosaltres rarament passa".

La Fariba i les seves companyes són solteres, però totes ho atribueixen a la casualitat i al destí, perquè moltes ninjes estan casades... "Sí! Però moltes d'elles s'han casat amb homes ninjes", aclara una d'elles. Homes i dones ninjes no lluiten mai junts. Pràcticament ni es veuen. Només es troben en els escassos festivals que el club ha organitzat, i les actu-

acions sempre estan segregades per sexes. Les lleis del país prohibeixen el contacte físic entre homes i dones si no són parents o estan casats. I què diuen les autoritats de la República Islàmica del fet que les dones entrenin amb un professor una modalitat esportiva com el Ninjutsu? "El fet que entrenin amb mi és una excepció, perquè les dones esportistes a l'Iran tenen entrenadores. Però, com que entre nosaltres no hi ha cap contacte, ja que he desenvolupat una tècnica que em permet ensenyar-los les claus sense tocar-les, les autoritats no mostren cap objecció", subratlla el mestre. L'Akbar es lamenta que el club, tot i estar federat, no rep cap subvenció. Ho atribueix al fet que mai s'ha acostat a cap facció política, el que no li ha generat amics, però tampoc enemics. Però en un país amb un exèrcit potent, un cos paramilitar de 120.000 homes i enclavat en un entorn tan conflictiu com l'Orient Mitjà, aquestes dones podrien integrar-se fàcilment als cossos militars o policials de l'Iran. "Podríem, sí, però no és la nostra prioritat", puntualitza la Fariba, que admet que ha tingut "ofertes" que sempre ha rebutjat. "Una vegada vaig participar en una sèrie de televisió on necessitaven a una lluitadora, però res més", precisa.

Les classes no sempre tenen lloc al club. Hi ha dies que l'Akbar se les emporta a la muntanya i allà poder posar en pràctica sense restriccions els salts mortals, les tombarelles des dels arbres i els assalts des de darrere dels arbusts. "El Ninjutsu és una art que als seus orígens sorprenia l'atacant pel secretisme de les claus. Els ninjes actuen des de la rereguarda, amb claus lliures, sense normes", assenyala una de les noies, que en cap moment de la classe s'ha retirat el vel que li tapa la boca i que sembla parlar pels foscos ulls negres que magnifiquen les seves paraules. "Em sento poderosa i estic en forma. Si un dia tinc un fill m'agradaria que també es convertís en ninja", afegeix amb un somriure ocult. •

L'ART DE LA GUERRILLA. El Ninjutsu és un art de guerrilla que està pensat per sorprendre els rivals amb claus lliures i atacs per sorpresa. Les ninja iranianes practiquen amb tot tipus d'armes i sempre porten el mocador al coll i tapant la cara.